

ДВЕ МНЕНИЯ ПО ВЪПРОСА

Шуми Искъра буен и мътен, пенят се водите му по камъните, бият се в скалите, спокойно утихват под пясъците и пак се спущат по бързеите из кривия живописен пролом. Майското слънце свети празнично на чистото лазурно небе и към него се повдигат ту свежи и зелени, ту голи и скалисти, разхвърлени върховете на Стара-планина.

Сред тая поезия, до брега на реката, в едно хубаво кътче под китна горичка пълна с славеи, гургулици и кукувици, бае Ради и Трендафилчо Жълтия, дошли от София с увеселителния влак, седят с въдици в ръце и ловят риба. Пред тях насреща на една издигната равнина, затулена от гористи баири, е държавата на нана Пасун — къщата му, нивите му, ливадите му, кошарата му, жена му и децата му. Белее му се къщичката на слънцето, люлеят се нивите, цъфтят ливадите, но никаква душа сега се не мярка там.

Бай Ради и Трендафилчо хвърлят въдиците мълчаливи, съсредоточени в тапите, гледат насреща усамотеното царство на Пасуна, потънало в тишина и повеждат разговор.